

Gerealiseerde projecten/activiteiten 2008

Project: **Samen Stad Zijn**
Looptijd: oktober 2007 – oktober 2008
Frequentie: 10 bijeenkomsten in 2008
Locatie: diverse

Het idee voor dit uitwisselingsproject "Samen Stad Zijn 2007-2008" ontstond na de 1e dag van de Haagse Ontmoeting 2006. Het viel ons als stichting op dat alle activiteiten die door ons en andere stichtingen werden georganiseerd, allen wijkgebonden waren. We wilden nu eens wat anders en dat bracht ons op het idee om een wijkoverstijgend project op te zetten.

Resultaat: een uitwisselingsproject "Samen Stad Zijn 2007-2008". Een project waarin 30 gezinnen van 2 verschillende wijken, Segbroek en Laak, een jaar lang gezamenlijk activiteiten met elkaar gingen ontplooiën. Anders gezegd: "Zand ontmoet Veen".

Doelstelling: samen kan men veel bereiken, maar daartoe moet men bereid zijn actief te participeren in de maatschappij. Dat kan door te werken, door onderwijs te volgen, door vrijwilligerswerk te doen, maar ook door culturele activiteiten, zoals het bezoeken van een museum enz.

Het komt erop neer dat men "meedoet" in de maatschappij waarin hij/zij leeft. Immers, de stad, dat zijn de mensen die er wonen. Van samenhang kan pas sprake zijn als de verschillende bevolkingsgroepen **met** elkaar, niet langs elkaar heen leven.

Het aantal Hagenaars met contacten buiten de eigen bevolkingsgroep moet toenemen, evenals het aantal mensen dat die contacten positief waardeert.

Meetbare resultaten zijn belangrijk, maar we moeten ons wel realiseren dat het bevorderen van participatie een taak van ons allen is.

Conclusie: de door Stg. Hindustani georganiseerde activiteiten hebben zeer zeker een positief effect gehad op de deelnemers die deelnamen aan dit project, dit hebben we geconstateerd na de feedback die we van de meeste van de deelnemers hebben gekregen.

De deelnemers hebben actief meegedaan door aanwezig te zijn bij alle bijeenkomsten, door actieve deelname aan discussies en debatten, door contacten te leggen met andere deelnemers.

Wij kunnen dan ook stellen dat met dit project in ieder geval een eerste stap in de goede richting is gezet de mensen te stimuleren als mede-eigenaar van hun stad te investeren in de directe woon- en leefomgeving. Zij zijn zich bewuster geworden dat: "samen" veel meer bereikt kan worden en dat "bruggen naar elkaar toe bouwen" hierbij van groot belang is.

Wij mogen dan ook met trots concluderen dat wij winst uit dit project hebben gehaald, nl.:

- ❖ Dat de wijkbewoners nu onderling meer contact met elkaar hebben dan voorheen, ongeacht hun achtergrond of cultuur.
- ❖ Dat de bewoners van verschillende wijken (blijvend) met elkaar in contact zijn geraakt.
- ❖ De wijkbewoners zich bewuster zijn geworden dat met elkaar meer te bereiken is.
- ❖ Dat wij de wijkbewoners actief hebben aangespoord om zelf activiteiten met elkaar te gaan ontplooiën. In Laak zijn zij hier daadwerkelijk mee bezig. Het straatfeest was (ondanks het slechte weer), een succes en de bewoners zijn nu zo enthousiast geworden met als resultaat dat zij nu zelf dit gezamenlijk willen gaan organiseren het komende jaar.
- ❖ Dat de stichting haar netwerk hierdoor heeft kunnen vergroten.
- ❖ Dat wij, als stichting zijnde, de opgedane ervaring kunnen meenemen en toepassen voor ons werk in de toekomst.

Project: **MEIDEN EN JONGE VROUWEN EN HUN IDENTITEITSONTWIKKELING**
Looptijd: april 2008 – december 2008
Frequentie: drie groepsbijeenkomsten
Conferentie: 14 november 2008

Toelichting over opgroeien tussen twee culturen:

Dat een aantal groepen jongeren het spoor bijster is blijkt uit criminaliteitscijfers, vandalisme en radicalisering. Maar ook uit het aantal zelfmoorden en pogingen daartoe blijkt dat er sprake is van psychische nood. Onder jongeren met een bi-culturele achtergrond is deze problematiek in verhouding groter.

Het opgroeien tussen twee culturen, het opleidingsniveau en inkomenspositie van de ouders, de wijken waarin zij wonen, dat alles draagt bij aan het ontstaan van de problemen.

Het verschil in wat er van huis uit van jongeren verwacht wordt en dat van school, werk en autochtone vrienden is soms groot.

Hindostaanse meisjes worstelen vaak met de verschillende eisen die vanuit huis, de tradities en de gewoonten en vanuit de samenleving en school aan hen worden gesteld. Over deze dilemma's wordt vaak niet gesproken.

Dit kan tot isolement en eenzaamheid leiden. Ook ontbreekt het hen vaak aan voorbeelden en wegen waarlangs keuzes gemaakt kunnen worden.

In de media wordt vooral een eenzijdig beeld van allochtone meisjes geschetst waardoor er weinig identificatiemogelijkheden geboden worden langs die weg.

Jongeren die niet met hun ouders kunnen praten over de problemen die zij hebben en die dat ook niet willen bespreken met een familielid, kroppen ze op.

Hindostaanse meisjes hunkeren aan de ene kant naar vrijheid, aan de andere kant zitten ze vast in de traditie. Sommigen zijn helemaal geïsoleerd van de buitenwereld. Door de hechte sociale controle vragen ze niet om hulp. Bovendien willen ze hun familie niet te schande maken (Rangoe, 2004).

Door meisjes met verschillende culturele achtergronden bij elkaar te brengen en te laten kennismaken met hun gezamenlijke overeenkomstige dilemma's krijgen zij inzicht in hun identiteitsontwikkeling. Dat meerdere leeftijdsgenoten met dezelfde kwesties worstelen, relativeert de zaken waar de meiden mee zitten en geeft onderlinge steun.

Opzet bijeenkomsten: 3 bijeenkomsten, waarin uitwisseling, ondersteuning en discussie tussen de meisjes van verschillende culturele achtergronden voorop stond.

Tijdens de bijeenkomsten konden de meisjes oplossingen aandragen en konden zij positieve ervaringen delen, dat bijdroeg aan de versterking in hun identiteitsontwikkeling.

Doelstelling: 15 tot 20 meiden/jonge vrouwen laten deelnemen aan drie groepsbijeenkomsten die moesten bijdragen aan de versterking van hun identiteitsontwikkeling.

Conclusie: Na de 3 gehouden bijeenkomsten is er in november een miniconferentie georganiseerd, waarin de uitkomsten gepresenteerd en voorgelegd zijn aan een groter publiek.

Vanuit Meander zal medio 2009 een publicatie uitkomen naar aanleiding van alle bijeenkomsten die georganiseerd zijn over identiteitsontwikkeling bij jongeren. De publicatie zal een vergelijking bevatten tussen identiteitsontwikkeling bij Hindostaanse, Turkse, Marokkaanse, Afrikaanse, Chinese en Antilliaanse jongeren.

Project: **Positieverbetering HoLeBi's**
Looptijd: januari 2008 – december 2008
Frequentie: 11 interculturele bijeenkomsten
Conferentie: 21 december 2008
Locatie: 't Syndicaat

Toelichting Positieverbetering HoLeBi's: veel Hindustaanse jongeren kunnen niet praten met hun ouders over bepaalde onderwerpen. Als de kinderen een onderwerp willen aankaarten die in de taboesfeer ligt, zijn de ouders “niet thuis”. Over dat soort dingen praat je niet met je ouders. Zelfmoordneigingen komen door o.a. dit soort dingen/beperkingen voor. Belangrijk, maar de meeste durven ook niet met de familie te praten over dit “taboe”onderwerp. Ouders van nu moeten beter weten dan de vorige generatie. Communiceren is het “toverwoord”.

Doelstelling: St. Rainbow en St. Hindustani werkten samen om het bereik te vergroten van de doelgroep die anders seksueel geaard is, m.n. binnen de Hindustaanse gemeenschap. Voor St. Hindustani was het een uitdaging om ook dit taboe te doorbreken door o.a. deze doelgroep een platform te bieden om met elkaar in contact te komen om ervaring e.d. met elkaar te kunnen uitwisselen en de doelgroep zelfbewuster te maken richting anderen.

Zowel St. Hindustani als St. Rainbow waren zich ervan bewust dat dit een lange weg betrof om die mensen te bereiken voor wie deze ontmoetingen bedoeld waren binnen de Hindustaanse gemeenschap. Om de doelgroep te bereiken was naast publiciteit via de bekende weg, essentieel de “mond op mond reclame” binnen de Hindustaanse gemeenschap.

Aanpak: 1x per maand een laagdrempelige activiteit voor vooral deze doelgroep, zonder anderen uit te sluiten van deelname aan deze activiteiten. De activiteiten werden bezocht door jong-oud, man-vrouw, wit-zwart, medewerkers gemeente Den Haag, leden van B&W en gemeenteraadsleden.

Conclusie:

Wat hebben wij met deze samenwerking bereikt?

- a. het bespreekbaar maken van homoseksualiteit binnen diverse etnische groeperingen;
- b. de bevordering van acceptatie van homoseksualiteit binnen de eigen etnische groepering;
- c. en voorts al wat met een en ander rechtstreeks of zijdelings verband houdt of daartoe bevorderlijk kan zijn.

Project: **Dialogbijeekomst homoseksualiteit**
Looptijd: november – december 2008
Conferentie: 21 december 2008
Locatie: partycentrum Zichtenburg

Toelichting: uit diverse onderzoeksresultaten blijkt dat niet-westerse migranten meer moeite hebben met homoseksualiteit dan autochtone Hagenaars. Ook lijkt de afgelopen jaren de tolerantie jegens homoseksuele mannen en vrouwen te zijn afgenomen.

Doelstelling: dit was voor Stg. Hindustani aanleiding om hier een dialogbijeekomst over te houden, teneinde de acceptatie van homoseksualiteit binnen de eigen etnische groepering te vergroten. Voorts homoseksualiteit bespreekbaar te maken bij diverse allochtone groeperingen onder de noemer “Get to know each other”.

Conclusie: de conferentie is door ca. 250 mensen bezocht. De discussie gaf een beeld over hoe verschillend werd gedacht over dit onderwerp.

In ieder geval is duidelijk geworden dat homoseksualiteit in alle culturen voorkomt, maar dit niet door iedereen wordt gezien als een volwaardige relatievorm tussen twee volwassen mensen op basis van gelijkwaardigheid, vrijwilligheid en wederzijds respect.

Bovendien wordt er weinig over gesproken, waardoor dit leidt tot onwetendheid en vooroordelen. Het is daarom van belang om over homoseksualiteit te praten en te blijven praten.

Project: **Ik met jou**
Looptijd: augustus 2008 – december 2008
Frequentie: drie empowerment trainingen en één modeshow over sollicitatiekleding
Locatie: 't Syndicaat

Doelstelling: het project is bedoeld om allochtone meisje en vrouwen (in de leeftijd van 16 tot 40 jaar) te informeren, vaardigheden te “trainen” en indien hier behoefte aan is, toe leiden naar werk, door:

- aanleren van vaardigheden (communicatie naar man/familie om op te komen voor werkwens, opkomen voor zichzelf)
- aanleren potenties, vaardigheden die het bedrijfsleven verwachten, (formeel spreken, social skills etc)
- informatie over werk en de voordelen (oppassubsidie, meer inkomen, maar ook sociale contacten).

Aanpak: Stg. Hindustani en Indian Feelings organiseerden samen 3 empowerment trainingen.

Empowerment training in real life:

- tijdens de bijeenkomsten werden ervaringen gedeeld en werd er in groepsverband en middels opdrachten gewerkt aan vooral communicatieve vaardigheden
- de redenen voor het kiezen van betaalde arbeid naar man en familie weten te verdedigen.

Empowerment training online:

- zelftest (om inzicht te krijgen in de mate van zelfvertrouwen)
- in kaart brengen van eigen competenties en vaardigheden (middels het opbouwen van een portfolio: cv achterlaten en beschrijven van de vaardigheden en competenties).

Modeshow: presentatie sollicitatie:

9 jongens en meisjes in de leeftijd van 16 jaar tot en met 22 jaar hadden de opdracht gekregen om zich aan te kleden voor een sollicitatiegesprek. Hierbij moesten zij rekening houden met de functie en het bedrijf waarvoor zij gingen solliciteren. Bij de presentatie werd o.a. gelet op de kleding, de haardracht, accessoires en houding. Het publiek mocht telkens een reactie en eventuele tips geven. Het publiek en ook de jongeren die aan de modeshow hebben meegedaan vonden het een leerzaam onderdeel en de modeshow als thema een “eye opener”.

Activiteit: **Internationale Vrouwendag**
Looptijd: december 2007 – april 2008
Thema: Het Kind als Getuige
Datum: eenmalig, 8 maart 2008
Locatie: Dienstencentrum Copernicus

Stg. Hindustani organiseerde in samenwerking met Stg. Manggar Megar en Stg. Geheim Geweld i.h.k.v. Internationale Vrouwendag deze activiteit op zaterdag 8 maart 2008 met als thema “het kind als getuige”.

Deze bijeenkomst stond vooral in het teken van kinderen die getuige zijn van huiselijk geweld en de gevolgen die zij daarvan ondervinden. Het doel van deze bijeenkomst was om kindermishandeling onder de aandacht te brengen, omdat hier nog een groot taboe op heerst binnen onze samenleving.

De samenwerking met Stg. Geheim Geweld kan een groot succes worden genoemd, omdat deze stichting zich vooral inzet voor slachtoffers van kindermishandeling, zowel in autochtone als allochtone kring. De voorzitter van Stg. Geheim Geweld gaf een presentatie over kindermishandeling. Hieronder een kort verslag.

Wat is Huiselijk Geweld?

Huiselijk geweld is ruzie maken, schreeuwen, dreigen. Negeren, vernederen, uitschelden. Slaan, schoppen, door elkaar schudden. Opsluiten, buitensluiten, afpersen.

Wantrouwen, stalken, achtervolgen.

Een kind merkt de SPANNINGEN tussen ouders altijd. Gevolgen van het zien en horen van huiselijk geweld voor het kind zijn net zo groot als zelf geslagen worden. Ook als het geweld is gestopt.

Cijfers:

- 250.000 kinderen jaarlijks getuige van huiselijk geweld
- Ongeveer 30% van de kinderen probeert tussenbeide te komen
- Soms is 1 ouder gewelddadig, soms beiden
- 60 dodelijke slachtoffers per jaar door kindermishandeling in Nederland
- 160.000 kinderen jaarlijks slachtoffer van mishandeling

Dit resulteert in 1 miljoen volwassen lotgenoten die kampen met de gevolgen van hun mishandeling als kind.

Kindermishandeling / huiselijk geweld wordt door slachtoffers vaak geheim gehouden. Enkele oorzaken:

Schaamte over de eigen situatie. Lage zelfwaardering als gevolg van mishandeling. Loyaliteit en liefde naar de ouders. Schuldgevoel naar de ouders. Angst voor gevolgen van openbaring. Gebrek aan vertrouwen in mensen. Vaak worden kinderen zelf ook slachtoffer van geweld

Effecten bij kinderen die getuige zijn van huiselijk geweld. 0-2 jaar

Niet goed groeien, veel huilen Eet- en slaaproblemen, lusteloosheid. **2 - 6 jaar**

Angstig en schrikachtig, last van hoofdpijn en buikpijn. Opvallend druk of stil, agressief naar leeftijdsgenoten. **6 – 12 jaar**

Tegendraads gedrag. Tegenvallende resultaten op school. Terugtrekken, afwezig zijn, snel boos. **12 > ouder**

Spijbelen of andere schoolproblemen. Vandalisme, weglopen. Drugs- en alcoholgebruik.

Kinderen die getuige zijn van geweld lopen grotere kans om later zelf slachtoffer te worden van huiselijk geweld of dader. Schaamte en eenzaamheid is kenmerkend voor alle kinderen.

Kindermishandeling leidt tot ernstige korte- en langetermijneffecten

Korte termijn

Fysiek letsel of overlijden. Psychosomatische klachten, psychische stoornissen (angststoornis, depressie). Ontwikkelingsstoornissen (emotioneel, motorisch, intellectueel, gedragsmatig, psychisch).

Verstoord sociaal functioneren (negatief zelfbeeld, laag zelfvertrouwen, eenzaamheid)

Lange termijn

Posttraumatische stressstoornis. Verslaving en criminaliteit. Zelfverwonding en zelfmoord.

Psychosomatische klachten, verstoord sociaal functioneren. Overdracht geweld op eigen kinderen.

De gevolgen van jarenlange mishandeling blijven niet beperkt tot directe fysieke littekens. Op lange termijn en ook op volwassen leeftijd zijn de gevolgen vaak schadelijk(er) en blijvend.

GEWELD IN HUIS RAAKT KINDEREN

Als het geweld nog niet is gestopt:

- Zorg voor veiligheid van uw kinderen en uzelf
- Praat met uw huisarts, een familielid of een bekende die u vertrouwt
- Neem contact op met het Advies- en Steunpunt huiselijk geweld. Zij weten welke hulp bij u in de buurt te vinden is. 0900-126 26 26
- U kunt ook naar uw huisarts, het alg. maatschappelijk werk, Vrouwenopvang, Bureau Jeugdzorg.
- **Als het geweld is gestopt:**
- Praat met uw kind / Probeer het vertrouwen te herstellen
- Uw kind moet verwerken wat er is gebeurd. Zoek hulp voor uw kind, uzelf en uw partner. Dat is in het belang van uw kind.
- Zoek steun bij mensen die u en uw kind vertrouwen
- Laat zien dat het belangrijk is om het weer goed te maken en leg uit dat het niet de schuld was van het kind.
- Geef uw kinderen complimenten en aandacht. Doe leuke dingen met elkaar.

Door de presentatie en de toneeluitvoering kwam de discussie behoorlijk op gang. De nadruk tijdens de discussie lag vooral op 'de dienstverlening van hulpinstellingen', en met name de vraag wat deze instellingen doen in geval van een melding en wat kan men verwachten m.b.t. de nazorg. Informatiefolders van de diverse hulpinstanties m.b.t. kindermishandeling werden uitgedeeld aan belangstellenden.

Deze bijeenkomst is bekendheid gegeven d.m.v. mailing en verspreiding flyer. Ook is de achterban van elke organisatie benaderd. De bijeenkomst is druk bezocht met het aantal van 165 personen. Tijdens de presentatie en discussie was het aantal rond 120, waarvan het overgrote deel vrouwen.

Activiteit: **Moederdag en Vaderdag**
Thema "Op je kinderen kun je rekenen, of niet?"
Looptijd: oktober 2007 – oktober 2008
Datum: eenmalig, 31 mei 2008
Locatie: Dienstencentrum Copernicus

Stg. Hindustani organiseerde in samenwerking met dansschool Indian Passion i.h.k.v. Moederdag en Vaderdag deze activiteit op zaterdag 31 mei 2008 met als thema "op je kinderen kun je rekenen, of niet?".

Doel van deze bijeenkomst was om kinderen bewuster te maken hoe belangrijk de relatie ouder-kind wel is. Vooral voor de kinderen die al het huis uit zijn en zelfstandig zijn. Kinderen hebben vaak weinig of geen tijd meer voor hun ouders door hun eigen drukke leven. Ouders hebben er wel begrip voor, maar missen toch het contact met hun kinderen. Het leek ons daarom van groot belang om juist in verband met Moederdag en Vaderdag hierbij stil te staan.

De zang, dans en modeshow werd door de zaal toegejuicht. Het was een leuke afwisseling. De musical ging over de liefde van een alleenstaande moeder voor haar zoon. Over de zorg voor haar kind vanaf de geboorte. Welke tegenslagen zij telkens te verwerken kreeg als alleenstaande en hoe zij toch wist te overleven, omdat haar liefde voor haar kind boven alles ging.

De discussie werd gevoerd aan de hand van een aantal stellingen (zie hieronder):

Stellingen:

- Hindustaanse ouderen hebben vaak te kampen met een slechte gezondheid en een netwerk van familie en vrienden, dat steeds kleiner wordt. Ouderen kunnen steeds minder een beroep doen op de kinderen en kleinkinderen, omdat zij het zelf te druk hebben met hun 'eigen zaken'.
- Als ouders in nood of met zorgen/problemen zitten, dienen de kinderen hen terzijde te staan.
- Kinderen die dichtbij wonen zouden minstens één keer per week bij hun ouders op bezoek moeten gaan.
- Dienen kinderen hun bejaarde ouders in huis te nemen?
- Sociale controle in Nederland wordt niet door alle Hindustanen gewaardeerd, Familieleden zijn vaak er op uit om op een negatieve manier hun mening te geven over het gedrag van de kinderen en de ouders te betichten van slecht ouderschap.

Tijdens de discussie kwam naar voren dat opvoeding een belangrijke rol speelt. Daarbij komt dat respect over en weer zeer belangrijk is. Men merkte op dat vandaag de dag respect voor ouders min of meer aan het afnemen is. Kinderen leven in een westerse cultuur en worden vrijer en vrijer. Soms lijkt de grens daarbij zoek te zijn. Anderen gaven tijdens de discussie weer aan dat zij geen problemen hadden met hun kinderen, omdat ze goede afspraken onderling hadden gemaakt. Maar men bleef wel hameren op de belangrijkheid van opvoeden en goede afspraken maken met je kinderen.

Een goede band met je kinderen bevordert ook de communicatie onderling en maakt het de weg vrij voor open gesprekken met elkaar. Je groeit meer naar elkaar toe en krijg je ook meer begrip voor elkaars situaties.

Deze activiteit telde circa 120 bezoekers, waarvan 50% vrouwen, 30% mannen en 20% kinderen.

Activiteit: **Straatfeest**
Thema: Leer je buren kennen
Datum: eenmalig, 19 juli 2008
Locatie: Drijfriemstraat, stadsdeel Laak

Dit straatfeest had tot doel om de mensen van “Zand en Veen” (Segbroek en Laak), die meededen aan het project ‘Samen Stad Zijn’ elkaar weer te laten treffen in een gezellige ontspannen sfeer. Door het slechte weer waren er helaas weinig mensen van Segbroek aanwezig.

Het regende de gehele dag door, maar dat kon de pret niet bederven. Ondanks deze weerstegenslag hadden we toch doorgezet en was het werkelijk toch een straatfeestje geworden. Wethouder Baldewsingh zou het straatfeest officieel openen, maar kon dat niet doen vanwege de plensbui. Wij vonden het erg spijtig dat het weer ons in de steek liet en de heer Baldewsingh daardoor het feest niet officieel kon openen.

Later op de dag kwamen de heren M. Prins en R. Jacobs van de gemeente Den Haag ook een kijkje nemen. Wij vroegen de heer Prins om een bloemetje te overhandigen aan de oudste en langst wonende bewoonster van de straat. Ook werd hem gevraagd aan de coördinator van de straat, tevens een van de projectleiders van het project, die dit feest mede heeft helpen organiseren een bloemetje te overhandigen.

De kinderen, jeugd en ouderen konden meedoen aan diverse spellen, zoals:

2 luchtkussens ringen gooien zaklopen touwtrekken sjoelen tafeltennis stoelendans
De luchtkussens is altijd een succes bij de kinderen, en ook de popcorn- en suikerspinmachine draaide volop.

De kinderen konden zich laten schminken en de schminkdame had het er maar druk mee. De meisjes van de straat gaven tot 2 keer toe een dansoptreden weg. Verder hielden we nog een boodschappenbingo. Er waren diverse kraampjes met hapjes en drankjes. Er was ook een souvenirkraampje en een ‘henna’-kraampje.

De kinderen die gewonnen hadden bij de diverse spelletjes, kregen een medaille uitgereikt. Ook de kinderen van de dansgroep kregen, ter herinnering, een medaille. Ze hadden immers zo hun best gedaan. Het straatfeest werd begeleid door een DJ. Tegen het einde van de middag was het een poosje droog en werd er ook gedanst. De sfeer was goed en gezellig.

Radio West en Radio FunX waren geïnformeerd. Radio West heeft een telefonisch interview afgenomen en Radio FunX is geweest en heeft ter plekke een aantal mensen geïnterviewd.

Ondanks het slechte weer kunnen we toch terugblikken op een geslaagd straatfeest. De projectleider/coördinator heeft een evaluatie gehouden onder de straatbewoners over hun bevindingen. Zij vonden het, ondanks het weer, zo gezellig, waarbij het elkaar ontmoeten en gezamenlijk meedoen hen erg aansprak. Zij hebben het initiatief om volgend jaar zelf een straatfeest te organiseren.

Dat is nu precies wat wij als Stg. Hindustani als doel hebben met dit project. Namelijk, dat zij verder gaan met het gezamenlijk ontplooiën van activiteiten om bruggen te slaan naar elkaar.

Project: **1001 nacht 2008**
Looptijd: november 2007 – september 2008
Frequentie: eenmalig, 20 september 2008
Locatie: Sportpark “De Verademing”

In de week van de Haagse Ontmoeting organiseerden “de Bruggenbouwers”: Dienstencentrum Copernicus, Stichting Steinmetz de Compaan, Stichting Manggar Megar en Stichting Hindustani, ondersteund door Stichting BOOG en Stichting VOOR, op zaterdag 20 september a.s. op het Park ‘De Verademing’ in Den Haag voor de 4^e keer het verbroederingsfestival ‘Sprookjes van 1001 nacht’ met dit jaar als thema “Den Haag Mozaïekstad”. Dit festival werd mede mogelijk gemaakt met financiering van de gemeente Den Haag.

Toelichting: burgerschap raakt alle Haagse burgers. Nu zijn dat er 475.000, die verspreid over acht stadsdelen wonen, in circa 45 wijken en in iets meer dan 100 buurten. Buurten met een eigen historie en een eigen karakter. Achter de 475.000 gezichten gaan even zovele verhalen over hoop, opwinding, teleurstelling, ambities, herinneringen, overwinningen en mijlpalen schuil. Burgerschap legt over al deze burgers een warme deken. Burgerschap stimuleert mensen om regie te nemen over zijn eigen carrière. Burgerschap stimuleert mensen om mede-eigenaar van de stad te zijn en te investeren in de directe woon- en leefomgeving. In uw straat, plein en park wordt zichtbaar hoe wij met elkaar samen-wonen en samen-stad zijn.

Dit festival kenmerkt zich om haar veelzijdigheid, de continuïteit en de bundeling van organisaties die dit festival organiseren.

Wij, de “Bruggenbouwers” wilden laten zien op dit festival dat “De wereld van ons allemaal is”, ongeacht cultuur of religie.

Ieder mens die wordt bedreigd of in armoede leeft of niet gelukkig is, kan op de wereld reizen naar een ander stuk van de wereld, om daar een betere toekomst te vinden, alleen of met de kinderen. Kinderen zijn immers de toekomst en wij zijn verplicht om daar zorg voor te dragen. Iedereen moet welkom zijn, ongeacht cultuur of religie. Wij wilden laten zien dat ieder mens uniek is, en vooral ook waardevol is voor deze wereld.

Activiteit: **Dil Hai Hindustani**
Looptijd: augustus – december 2008
Thema: gezonde voeding, bewegen en stress
Datum: eenmalig, 22 november 2008
Locatie: Jonker Frans

De bijeenkomst was op de eerste plaats bedoeld voor Haagse Hindostanen vanaf 16 jaar die nieuwsgierig waren naar het thema en graag met mensen in aanraking wilden komen om van elkaar te leren.

Toelichting: als je aan mensen vraagt wat ze het belangrijkste vinden dan antwoorden ze heel vaak, gezond en gelukkig zijn. Mensen kunnen niet alles, maar wel veel doen om gezond te zijn. Door gezond te eten, veel te bewegen en niet te veel te piekeren wordt de gezondheid bevorderd. Dat geldt voor iedereen. Elke bevolkingsgroep heeft echter eigen gewoontes en tradities die invloed hebben op de gezondheid. Eet- en beweegpatronen, manieren van ontspanning en biologische aanleg hebben invloed. Je moet weten wat je al goed doet, wat je zou moeten veranderen en hoe je dat doet. Tijdens de bijeenkomst laten deskundigen weten hoe u uw eigen gezondheid en eventueel die van uw kinderen kunt bevorderen. U kunt ook elkaar tips geven. Bovendien wordt een onderzoek gepresenteerd over identiteitsontwikkeling bij Hindostaanse meisjes. Wat waarderen zij aan hun cultuur en wat belemmert hen in hun ontwikkeling?

Op het programma stond een debat over identiteit, workshops (over gezonde voeding, bewegen, geneeskrachtige kruiden en omgaan met stress), een informatiemarkt, demonstraties en optredens. Het debat begon met een presentatie van een onderzoek onder Hindostaanse meisjes. In het debat ging het over wat typisch Hindostaans was. Tijdens de workshops kreeg men informatie van deskundigen, maar gaf men elkaar ook tips. Voor de workshops moest men zich inschrijven i.v.m. de beperkte plaatsen. Op de informatiemarkt stonden diverse instellingen en organisaties om te laten zien wat hun aanbod in Den Haag was. Men hoefde niet alleen te luisteren en te praten, want er was ook van alles te doen zoals proeven, bloeddruk meten en bewegen. En er waren muziek- en dansoptredens, demonstraties en een proeverij.

Organisatoren:

Stichting Hindustani, Asan, Stichting Voor, Baraka, Kaabassi, Diabetes Educatie Centrum, Haagse hogeschool, Jonker Frans, Hindoe Studenten Forum Nederland, Stiom, Stichting Meander, gemeente Den Haag

Project: **generaties ontmoeten elkaar**
Looptijd: augustus 2008 – december 2008
Uitvoering: eenmalig, 14 december 2008
Locatie: partycentrum Ons Huis

Doel:

Het bevorderen van contact tussen ouderen en jongeren.

Het project droeg ook bij aan het overbruggen van de kloof tussen generaties en vergrootte het gevoel van begrip bij zowel ouderen als bij jongeren. Daarnaast kwamen jongeren in aanraking met ouderen die in verzorgingstehuizen of woongemeenschappen hun dagelijks leven doorbrengen.

Doelgroep: Hindustaanse Jongeren en Ouderen

Tijdens deze activiteit werden 80+ Hindustaanse ouderen in het zonnetje gezet. Zij kregen de mogelijkheid tijdens deze activiteit ook hun levensverhaal door te geven aan de Hindustaanse jongeren.

Thema: “generaties ontmoeten elkaar”

- De communicatie tussen ouder en kind, hoe verliep dat vroeger?
- Een groot deel van de jongeren geeft aan dat ouders hen tegenwoordig niet begrijpen. Daarom gaan zij gesprekken met hun ouders juist uit de weg om ruzie te voorkomen.
Gevolg: weinig of geen communicatie tussen ouders en kinderen, waardoor het onbegrip veel groter wordt.

Opkomst: 150 bezoekers. Van de aanwezigen waren naar schatting 30% 60+ ouderen, 30% jongeren en 40% gezinnen met kinderen.
